

نداشت.

ناخدا جواب داد:

- و آقای اسپاروهاوک شما هم کمتر از من مغروف نبودید.
زیرا اظهار داشتید که بهیچ قیمتی حاضر نیستید چنین مأموری دا قبول کنید.

- بله ۰۰۰ بله من گفتم ۰۰

و اسپاروهاوک که فوق العاده ناراحت شده بود تابنا گوش سرخ شد.
شلدون گفت:

- بسیار خوب مبارله نکنید. کا پتن مو نستر خواهش میکنم داستانتا.
نرا ادامه بدهید. عجله کنید ازودتر.

مونستر گفت:

- پیخشید الان دوباره شروع میکنم. بله میس لا کلند اظهار داشت
که گروگان سرشناسی برای ما لازم است. سپس گفت که من شخصاً با ساحل
خواهم رفت و با کینا کینا مذاکره کرده او را بکشته خواهم آورد
ملوانان تاهیتی ای من هم در این مأموریت شرکت خواهند داشت و فقط
یکتن سفید پوست با ایشان خواهد بود که آنهم البته خود من هستم. شما
آقای مونستر زورق دیگری را بزرگیهای ساحل بیاورید و مترصد باشید
تا اگر لازم شد بتوانید بکشته بر گردید و بهما کمک پرسانید. اسپاروهاوک
در کشته خواهد ماند و عزیمت یک ساعت دیگر صورت خواهد گرفت.
حوادث بدینگونه اتفاق افتاد. من و فولر در زورق کمک نشینیم و تقریباً
در پانزده ذرعی ساحل متوقف ماندیم، حال آنکه میس لا کلند و ملوانان
تاهیتی عیش پیاده شدند. تمام اهالی پونگا - پونگا بخواب رفته بودند و
در این شکنی نبود.

پناه برخدا! من در زورقم با چنان حال بدی نشسته بودم که هر گز در خود
سراغ نداشم از رو برو جز سیاهی محض منجلابهای علفدار ساحلی چیز دیگری
نمیدیدم و در انتظار حوادث آتش ستاره هارا میشمدم و بهممه موزون بر گشت
امواج از ساحل گوش میدادم ناگهان صدای عویشی را شنیدم. قلبم فروریخت
و تصور کردم سیاهان میس لا کلند و ملوانان تاهیتی ای او را دیده اند. عجب موسیقی
شیطانی ای اینجوان لعنتی در دل شب سرداده بود؛ ولی بزودی خاموشی و سپس
آنچنان سکوتی حکیفر ما گردید که هر گز با آن عمق و شدت نبود. علوفهای منجلاب

ساحلی بیش از پیش سیاه شد و بقدری تاریک گردید که اگر فول را در کنار خود نمی بیند از اضطراب و وحشت دیوانه می شدم .

ناگهان صدای انفجار مهیبی توام با قیل و قال و هیاهوی بسیار برخاست . من منتظر چنین هیاهوئی بودم زیرا وقوع آن حتی بود لیکن باز از وحشت از جای چشم ذیرا هر گز ناله و فربادی باین شدت و شمامت نشینیده بودم . اینان سیاهان پونگا - پونگاتی بودند که بعلت غافلگیر شدن در خواب از کلبه های نئی و گاله ای خود بیرون میریختند و بی آنکه پشت سر خود را نگاه کنند سر بیابان می گذاشتند در جواب آنها نیز ملوانان ماهیتی ای فریادهای دهشتنا کی می کشیدند که موبر تن انسان سیخ می شد و منظور ازین فریادها آن بود که هزیمت آدمخواران را تسریع کند .

آنگاه ، غلتا سکوت مدهشی حکمرانشد بطوریکه هیچ صدایی بگوش نرسید ، فقط گاهی صدای فریادهای طفل خردسالی از وحشیان می آمد که پدرو مادرش او را گذاشته و گریخته بودند و طفلک با آن صدای نازک و کودکانه خویش نا امیدانه مادرش را صدا می زد .

مدتی گذشت تا دسته علفی در منجلاب بهم خورد و از خلال آنها تیغه پاروئی نمودار گردید و آنگاه صدای فریادهای بخورد پارو باپ مخلوط با صدای خنده میس لا کلند بگوش رسید . من از آنجا فهمیدم که اوضاع بروفق مراد است .

آنچه که در کتابها نوشته بودند حقیقت یافته بود . کینا - کینای پیر در حالیکه از وحشت میلرزید و مثل میمون اداده می آورد ، در ذوق میس لا کلند قرار داشت . اما فراموش کردم بشما بگویم که میس لا کلند در موقع عزیمت خویش آن پسرک سیاهی را که در کشتی فلیبرتی جیه آشپزی میکرد با خود برده بود و او قبل از آن کارسون ناخدای کشتی اسکاتیش سیف بود و شما آقای شلدون میدانید که این کشتی سالها پیش با تمام معمولات و سرنشیان خویش در هین پونگا - پونگا یعنی جائیکه ما مارت را از آن درآوردیم غرق شده و از دست رفته بود .

- بلی ۰ ۰ ۰ بلی ۰ میدانم .

- بعد از غرق آن ، فقط غلام بچه ای از سرنشینانش مدتی در پونگا پونگا زنده ماند و بالاخره توانست بگریزد . میس لا کلند با هزار ذحم موفق شد او را راضی کند که دلیل راهش بشد او هم یک برفت و در عرض یک نصفه صندوق تبا کودر نافت داشت .

باری — کینا — کینای پیر که کسانش اورا ترک گفت بودند در خانه اش دستگیر و بکشتی آورده شد و در تمام مدت لازم بعنوان اسیر آنها ماندو از آنیس اوضاع کاملاً بوفق مراد بر گشت.

ملتش نماینده گانی بکشتی فرستاد و تقاضای صلح و استرداد ویرا کرد. در نتیجه این تقاضاً آدم خواران مجبور شدند کلیه اشیائی را که از کشتی مارتا بغارت برده بودند از قبیل: قرقه، دیرک، نردبان، طناب چوب قرash، پروانه هواشناسی، پرچم و بقیه را دانه دانه تحویل بدھند. بنابر این تمام اشیاء لوایم مارتا گردآوری شد بجز آنها که غرق شده واژ بین رفته بود و با وجود نداشت. در عوض بخاطر جلب دوستی اهالی چن دستور داد که چند لوله تباکو و هدایای دیگر برای ایشان بپرسند.

اسپاروهاؤک در کلام ناخداش دوید و گفت:

— حالا اگر بگویند او آدم رحیمی است من باور میکنم. این سیاهان بیتر کیب نج متر پارچه درازای بادبان بزرگ و دو لوله تباکو درازای کورنو مترویک کارد چوب بری که تقریباً یازده پنس و نیم قیمت داشت در ازای یکصد ذرع طناب اعلای الیاف بلوط ساخت مانیل طلب کردند.

مونستر جواب داد:

— آقای شلدون دیگر لازم نیست بگویم که این زن خیلی کله دارد! وقتی مارتا بار دیگر با آب انداخته شد ما ناچار شدیم بساحل بروم و از سرزمینی که بین صخره و خلیج پونگا — پونگا واقع است عبور کنیم تا بتوانیم همانجا تمیزش کنیم و اشیاء لادم و مسروقه را در محلهای خود سوار نمائیم در این مدت میس لا کلند من و اسپاروهاؤک راه را در کشتهای خود بجمع آوری مزدور در ساحل فرستاد. قسم میخورم که سیاهان خودسان و داوطلبانه بیش باز ما میآمدند، ما با دستگیری کینا — کینا وحشت و افسری در دل آنها افکنده بودیم و آنها مثل برهای رام شده بودند وقتی دو کشتی خود را از آنها پر کردیم بنزد مارتا بر گشتم و آنها را بمارتا نقل و مکان دادیم. میس لا کلند مجدداً مارا برای جمع آوری مزدور فرساد من باو خاطر نشا ساختم که کشتی امیلی بیش از چهل نفر ظرفیت ندارد و کشتی فلیبرتی جیبه هم بیش از سی و پنج تا نیتواند حمل کنند تاچه بر سد بمارتا. و حنی اضافه کردم که برای نگذیه چنین رقم بزرگی از سیاهان خوار بار باندازه کافی، در کشتهای موجود نیست. او بمن جواب داد که در باره طرفیت کشتهای نگران نباشم زیرا مسئله آنها در تولاگی حل خواهد کرد و اما در باره خوار بار شخصاً بساحل خواهد رفت واژ

سیاهان پونگا - پونگائی طلب خواهد کرد که وسائل تغذیه هموطنانشان را تهیه کنند.

مونستر درینجا سیگاری روشن کردو گفت :

— و همینکار را هم کرد.

اسپاروهاوک تأیید کنان گفت :

— این دختر، دختر ظریف و قشنگی است. و بود نت در تو لاگی هرچه را که او میخواست در دسترسش قرار داد. دارد می‌آید.

ظهور جن، شلدون را بشدت متعجب ساخت. او تا آن موقع نفهمیده بود که یکزن کم و بیش شیطان، میتواند با پرده‌های پنجره خانه اش دامنی قشنگتر از دامنهای کارخانه‌ای بدوزد و با آن پیراهنی بسبک مردان برای خوبش تهیه کند. او تا آنوقت بخاطر نداشت که جن را در کفش حصیری، کلاه دم‌اسبی، و هفت تیر لوله درازش به بیند. لباسهایی که از سیدی برای دختر جوان رسیده بود، بکلی ویراد مگر گون ساخته بود. نیم تن و دامن خوشدوختی، زیباییش را تکمیل می‌کردو کلیه «شکوه و دلربائی» یک زن آخرین مد را با او میداد.

در اتناییکه جن راه میرفت، چشم شلدون بکفش راحتی‌های خرمایی رنگ و زیبایش افتاد که از الیاف ظریف گیاهی بافته شده بود در پرتو خورشید برق میزد. دخترک با آن نزیبات ساده، دوست داشتنی و آن زندگی پر ماجرا و حادثه جویانه خوبش، از هر حیث قهرمان داستان هزار و یکشنب را بنظر می‌آورد و گوئی هزار بار از آن نیز شگفت ترو اعجاب آورتر بود.

همه بداخل خانه بر گشتندو کنار میز نشستند و شلدون در دل تصدیق کرد که تغییر قیافه جن، در مونستر و اسپاروهاوک فوق العاده مؤثر افتاده و بهت و حیرت آنها کمتر از ویست. خصوصیتی که تا آن لحظه هر سه آنها بدختر جوان نشان می‌دادند ناگهان جای خود را به حسن احترام همیقی داد. وقتی صرف شام یا پان یافت جن که سرگرم در یعنی فنجان قهوه‌ای برای خود بود بشلدون گفت :

— من در پونگا - پونگا برای جمع آوری بردم دست یک پسر دو افعی زدم. کینا - کینای پیر هر گز مرا فراموش نخواهد کرد و بعلاوه در آینده میتوانیم بکمک او مطمئن باشیم. هنگام مراجعت هم در گو و تو با هر گمان مباحثه جالبی کردم. او در نظر داشت که با من قرار دادی به بندد که

پسندیده بودم آن از قرار سیاهی چهل شیلینک هزار تن سیاه باو تحويل بدهم .
 راستی بشما گفتم که در تولاکی یک پروانه دائمی برای مارتا از نظر جمع -
 آورده مزدور گرفتم ؟ آه بلی چنین پروانه ای گرفتم و کشتی مجاز است در
 هر یک از مسافت های خویش چهل و هشت سیاه با خود حمل کند .
 شلدون لبخندی از شادی و تلغی زد . زن ذیبائی که تازه از باغ
 عبور کرده و بنزد او آمده بود کم کم تغییر ماهیت میداد و سیاهی مردانه
 خویش را مجددآ آشکار می ساخت .

فصل هیجدهم بازیچه که شده‌اند

پنج روز گذشت . روزی جن و شلدون در ایوان خانه نشسته ، کشته مارتا را که در عاصله کمی از ساحل ، زیروزش ملایم باد بروی دریا می‌لغزید و آماده مسافرت بود تماشا می‌کردد . مسئله فرماندهی کشته ، از همان نخستین روز ورود جن بیراند مطرح شده و هنوز حل نگشته بود . حتی یک‌دفعه هم جن تمایل فلبی خویش را داده بدر دست گرفت امور کشته ابراز نکرده بود لکن دو مباحثتی که بعمل می‌آورد این تمایل با کمال وضوح خواهند می‌شد . در بیست مورد مختلف ، او این مسئله را مطرح کرده بود و انتظار داشت که شلدون راه حلی را که آنقدر مورد نمایل اوست پیش بایش بگذارد . او می‌دانست که شلدون شخصاً در این باره سخن بگوید و چون دید که ابدآ سخنی از آن بیان نمی‌ورد ، ناراحت گشت . کار مشکلی بود و هر ناخدای قابلی که شلدون ییشهاد می‌کرد جن ، در یک کلمه ویرا جواب می‌گفت :

— ممکن نیست !
— پکبار گفت :

— کاپیتن اوله زون ؟ آن بیچاره از کار افتاده است . ممکن است همان طور که زیر دست من کار می‌کرد نحت نظر من و ملواتانم در کشی خود کار کند . و ای حال کشته‌ای که بدست این مرد سپرده شود . بکی ازا این روزها تکه پاره اش را خواهیم دید . ولی سردن مارتا بدست او آه‌ابداً با این فکرها نیفتدید ! مو نستر چرا میدانم او ناخدای قابلی است و تنها کسی که در جزاير سلیمان میتواند گلیمیش را از آب بیرون بکشداوست . معهذا ... هوم .. هوم ! او اتفاق بدی هم در زندگانی برایش افتاده ... من گفته‌اند که کشته اند که کشته او مباوازیز دست او بوده که غرق شده . میدانید ؟ صد و چهل نفر بر اثر آن حادثه غرق شدند . او در آن موقع معاون ناخدا بود و دستورات ناخداش را اطاعت نکرد .. از پنج هشت آدم مطمئنی نیست . کریستیان یونکر امیگوئید ؟ بلی او هم جوان بـ هوشی است ولی در راندن کشته‌های بزرگ تجربه به چندانی ندارد . راندن کشته کوچکش برایش کافی است . اسپاروهاوک هم مرد شجاعی است . مخصوصاً بخاطر

دقتنی که در اجرای دستورات ناخداش میکند، از هر حیث شایستگی دارد، لیکن... او هم قادر نیست هر کشتی‌ای را براند. استکار از خودنشان نمیدهد، وقتی در پونگا-پونگا مجبور شدم فلیپر تی جیبه را بدهست او بسیارم، تا کمی از من دور میشد، از وحشت میلرزیدم.

تمام کسانی که شلدون آنها را پیشنهاد کرد، دچار همین سرنوشت شدند و جن با ملاحظات صحیح و اتفاقات شدید خویش عیوب ایشان را مینمایاند. بدینظریق او آخرین کسان مورد نظر شلدون را قبول نکردو خواست باو بفهماند که فقط خودش قادرست فرماندهی مارتارا در دست بگیرد. اما هرگز این تمایل خود را ظاهر نکرد و همیشه غرور ذاتی اش مانع از این میشد که تمایل خود را ظاهر کند. او میگفت:

— ناخدای کشتی‌ای مثل مارتا، باید از همه لحظات لایق کشتی‌اش باشد. خوب محیط و طرز کار خود را بهینه و روح فعالیت و پشتکار داشته باشد.

شنیدن میگفت:

— هر کس را ما انتخاب کنیم، ملوانان تاهیتی‌ای شما بعلت خبرگی و کاردانی در امور دریائی، میتوانند بزرگترین کمک او باشند. باید...

— ملوانان تاهیتی‌ای من، بجز با خودم با هیچکس دیگری حاضر نیستند کشتی‌رانی کنند. اگر من در خشکی بمانم آنها هم خواهند هاند. من هم بدون آنها بهیچ جا نخواهم رفت زیرا دائماً بكمکشان احتیاج دارم. بعلاوه کار در مزرعه هم برایشان کم نیست. شما دیده‌اید که در موقع پاک کردن زمین از خارین، هر کدام بقدر شش تن از آدم خوار انتنان می‌بارند.

معهذا در این اثنا مارتا لنگر خود را برداشت بود و بناخدائی موقعی کینروس پیر از طرف دریا بجانب چزیره ساوو میرفت. جن که از مشاهده عزیمت او غمگین شده بود ذیر لب گفت:

— یک ناخدای قابل... کسی که در دریا پیر شده باشد، برای اسر جرأت و جسارت خویش، هرگز کشتی‌اش را غرق نخواهد کرد و انسان میتواند باو مطمئن باشد. باید در فکر چنین ناخداشی بود، کینروس هم پیر مرد و هم بچه است. و نا خدایانی که قدرت اتخاذ تصمیم ندارند خیلی بیشتر از ناخدا ایان جسد و بیباک کشیشان را از دست میدهند. اگر روزی مارتا در موقعیت دشواری گرفتار شود و فقط یکراه برای نجاتش باقی بماند کینروس آن یکراه را در پیش نخواهد گرفت.

من بخوبی این نوع اشخاص را میشناسم . در مورد اتلاف وقت هم ، همچنین ! اگر روزی نسیم مساعدی بود که مارتا بتواند با استفاده از آن ظرف بیست و چهار ساعت خود را بقصد بر ساند ، او ، بادبان‌های آنرا بقدار لازم برخواهد افراشت و بالنتیجه ، مسافت مارتا یک هفته طول خواهد کشید . وقتی مارتا چنین ناخداهی داشت ، بدون شک هیچ‌عایدی برای ما نخواهد آورد . اما با وجود یک ناخداهی قابل ، فعال و پرشور در صد کارش صدقه‌دان خواهد بود .

شلدون خاموش ماندو دختر کچشم بکشی دوخت . بعد چشمها بیش در خشید و تکانی خوردده گفت :

- نگاه کن شلدون ! واقعاً اینکشتی فرشته است ؟ نگاه کن که چطور دل امواج را میشکافد ، حال آنکه فقط باد بسیار ملایمی میوزد ! آیا اذین سرعت و پرش شگفت آورش خوشت نمی‌آید ؟ جدارش بهیچ وجه فلز مرغوبی نیست ، فقط ورقه‌های مسی یک کشتی جنگی کهنه است . وقتی که کشتی را در پونگا - پونگا تعمیر میکردند دستور دادم آنها را با تراشه‌های نارگیل و هسته آن تمیز و برآق کنند ، و حالا می‌بینی چطور میدرخشد ؟ شما میدانید که اینکشتی ، قبل از آنکه برای جستن طلا بکار برد شود دارای وسائل صید ماهی فوک (خوک دریائی) در آبهای سیبری بود . اشخاصی که در آنوقت سوارش میشدند میباشد خیلی کیف کرده باشند . من فکر میکنم که بارها مارتا آنها را در قاچاق صید فوک ، از چنک رزماتوهای رویی نجات داده است . میدانید آقای شلدون که با قیمت ناقابلی که برای این کشتی پرداختم ، و مبلغی که صرف بکار اند اختنش کردم ، واقعاً از شرکت با شما بسیار متأسف شدم ؟ اگر در غیر اینصورت بود اکنون من مالک منحصر بفرد آن بودم و شخصاً هدایتش میکردم شلدون در دل تأیید کرد که استدلال جن صحیح است . آنگاه ازینکه در خرید و نجات و تعمیر مارتا کوچکترین نقشی را ایفا نکرده است ، معذب شد . بلی این جن بود که با راف و مورگان مقابله کرد ، خنده‌های تمسخر آلود را بهیچ انگاشت ، بتهائی تن حاجراهای گوناگون دادو از میان همه‌شان هم سربلندو پیروز بیرون آمد .

پس گفت :

- حق با شماست و می‌بینید که من ازین قضیه متأثرم . کون نسبت بشما ، من وضع پدر مهر بانی را دارم که اسباب بازی خطرناکی را از دست بچه خود گرفته است .

کاملاً صحیح است، و از همین دوست که بچه‌اش گریه می‌کند تا اسباب بازی او را بدھند.

و چون بار دیگر شلدون جن را نگریست، مشاهده کرد که لب‌های جن میلرزید و رطوبت اشک بر چهره‌اش نشته بود. در دل آندیشید:

درست یک بچه‌واقعی است که بخاطر اسباب بازی عزیز و از دوست رفته‌اش گریه می‌کند. یک بچه‌واقعی که در عین حال ذن‌هم‌هست! از نی که دیوانه وارد دوستش میدارم. ذنی که عجیب است... عجیب...

جن از جا برخاسته و دست خود را بزدها بیان تکیه‌داده بود. پس از لمحه‌ای همان‌گونه که چشم بدریا داشت گفت.

فقط یک راه باقیست و آنهم اینکه شما خوب بفهمید عقیده من نسبت باین کشتی چیست. اگر من آنرا قیمت عادلانه‌ای در بازار آزاد خریده با ساختنش را بکارخانه‌ای سفارش داده بودم چنین عقیده‌ای در باره‌اش نداشتم. ولی آخر من نجاتش داده‌ام. از میان سنگلاخهای صخره، از قبر دریائیش بیرون کشیده‌ام و وضع او در آنموقع چنان بود که هیچ‌کس باور نمی‌کرد از بنیجاه و پنج لیره بیشتر ارزش داشته باشد. بنا بر این مارتا متعلق بمن و بشخص من است. زیرا بدون من وجود نداشت بعلاوه خودم هم آن را رانده‌ام—باید بشما بگویم که اینکشتی، فرشته‌ایست. فرشته‌ای که نظیر آن را نمی‌توان پیدا کرد. روانی کشتی بعده است که از کوچکترین حرکت چرخ فرمان تابعیت می‌کند. بدون هیچ حرکت اضافی و بدون احتیاج داشتن بهیچ پادبانی، او می‌تواند فقط بکمک بادی که از نفس زدن کرده اسبی درهوا ایجاد شود، از جوار ساحل عبور کند. و در عین حال قادرست که بسان یک کشتی بخاری نیرومندو مجهز بموتور با باد مقابله کند و سینه آن را بشکافد. من این را یکروز که در خلیج پونگا-پونگا بودیم و بطری خطرناکی در محلی بین صخره‌های شنی و مرجانی قرار داشتیم تجربه کردم. با کمال موقیت از آن عبور کرد؛ ولی خوب میدانم که این معجزات در یاری، توجه شمارا چندان بخود جلب نمی‌کند. مطمئن باشید. اگر کوچک لجوح بخاطر اسباب بازی خوبش گریه کرد، این آخرین گریه او بود. آنقدر هم ابله نیست که شما خیال می‌کنید. او کشتی اش را می‌خواهد و آن را خواهد گرفت. بشرط اینکه این کیفیت ابله قبل آن دا غرق نکند.

Shellدون نیز بتو به خود از جای برخاسته و نزدیک دختر جوان بزده

ایوان تکه داده بود . او دست دخترک را که بروی نرده قرار داشت دید و تقریباً بنحوی غیر ارادی دست خود را بروی آن قرار داد . دخترک در مقابل این عمل او فشاری بدهش داد لیکن شلدون دریافت که این عمل ساده لوحانه هیچ اوتباطی با تمایلات عشقی او ندارد . از سیاهی دخترک معلوم بود که حواسش نه متوجه او بلکه متوجه مارتا، متوجه اسباب بازی گشده است . و دست چون ، در این مرحله، فقط دست دوستی را که میخواست ویرا پیافتن آن کمک کند فشرده بود تهییز دیگر را ! آنگاه شلدون با حالت غمگینی ، خود را عقب کشید و دخترک که چشم از دریا بر نمیداشت با عصبا نیست گفت :

ـ وقتی بشما میگفتم گوش نمیکردید؟ او منتظر چیست ؟ افراشتن بادبان بزرگ؛ در این صورت خواهد توانست بسرعت دل امواج را بشکافد . عزیزم ؟ من این نوع اشخاص را میشناسم . سه روز تمام سر جایشان میایستند و لنگر میاندازند تا طوفان کوتاهی برپا شود ، طوفانی که برپا نخواهد شد . من فکر میکنم احتیاط خوب چیزیست . احتیاط و بازهم احتیاط . اما احتیاط خطر ناک ؟ آه چه بد بختی ای ؟

ـ شلدون پست دخترک برگشت و گفت :

ـ میس لا کلند ؟ خواهش میکنم آدام بگیرید . مارتا در اختیار شماست و هر روزی که مایل باشید میتوانید سوار آن بشوید .

آشوب عجیبی در دل شلدون ظاهر شده بود ولی جن ، بهر حال ویرا مجبور بقبول نظر یا تش میکرد . معهداً انتظار داشت که در قبال این جواب ، دخترک تشكیر مختصری ازاوبکند لیکن دخترک از آن استقبالی نکرد بلکه گفت :

ـ بناخدا ای کینروس پیر سوار آن بشوم ؟ چه خوشحالی بزرگی ! این پیر مرد عاقبت مر ام مجبور بخود کشی خواهد کرد . من حتی پنج دقیقه هم قادر نیستم طرز هدایت کشته او را تحمل کنم . بحران عصبی شدیدی بمن دست میدهد . من هر گز پایم را باین کشته نمیگذارم مگر اینکه ناخدا ای آن باشم . پدرم خون دریانوردی را در رگهایم بارث باقی گذاشته است و بنا بر این نمیتوانم رفتار کشته ران نابلدی را تحمل کنم شما هم اکنون تصدیق کردید که این کینروس پیر با چه طرز مبتذه‌ای کشته اش را بسوی دریا برد . تازه اواذعای زیادی هم دارد . خوب دیروز مارا بدنبال خودش کشید . مثل با با نوئه زور قش را هدایت میکرد ...

ـ ذوق اوهم درست همان موقع ساحل رسید . این مهم است .

- بلی برای اشخاص ضعیف‌الاراده‌ای نظریرشما مهم‌همینهاست بعضی کریستیان یونک و چنانکه بن گفته‌اند نیلسن پیر که آدم شکفت آوری است ، بقیه شما را در جزایر سلیمان میتوان دریک کیسه کرد! هرگز با دمها غی تا این اندازه عقب مانده، بیحال ، ساده لوح و لجوج برخورد نهاد. این اتفاق بالاخره خواهد افتاد . خدا میداند چه وقت؟ ولی بطور قطع یکروز بشما نشان خواهم داد که چگونه کشتی را هدایت میکنند. در آن روز من لنگر برخواهم داشتم و مارتارا بسرعت و بطرزی که سرتان بد و ران بیفتد برای خواهم افکند و با شما شرط میبینم که یکسر آنرا بگو و تو برم بدون آنکه او معا بر خطرناک عبور کنم و یا برای فرار از غرق شدن، احتیاجی بلنگر اندختن داشته باشم.

اولحظه‌ای خاموش شد تا نفس را زسر بگیرد و بعد قهقهه‌اهانت آمیزی سرداد. شلدون گفت :

- بدون شک کینروس پیر حالا مشغول بلند کردن بادبان بزرگش است. چنفر بساد کرد :

- ممکن نیست . او بعداً تصمیم باینکار خواهد گرفت. واژجا برخاسته بجستجوی دورین در بائی درفت زیراطی این مدت مارتار بطرز محسوسی از ساحل دور شده بود . شلدون که چشم از صورت چنبر نمیداشت بسهولت دریافت که کار با آسانی بیش نمی‌رود. ولی چن پس از لمحه‌ای دورین خود را پائین آورده گفت:

- بسیار بد . اکنون او باید دوباره کار خود را شروع کند. اینست شخصی که هدایت چنین کشتی زیا و چنین فرشته ملاجم و آرامی را عهده دار شده است . واقعاً مردان بهیچ دردی نمی‌خورند وزنای هم که از ایشان تابعیت میکنند، احمقهایی بیش نیستند. من دیگر کسل شدم و نمیتوانم نگاهش کنم . شلدون! می‌آید برویم باهم بیلیارد بازی کنیم؟ این بازی برای استراحت خوبست و وقت راهم تلف نمی‌کند. بعد از آن من سوار اسب خواهم شدم و بشکار کبوتر خواهم رفت . میل دارید با من بیایید؟

یک ساعت بعد، و قینکه شلدون و چن شوار برابر از درباغ خارج میشدند دختر جوان بروی رکاب اسپش بر گشت تا برای آخرین بار نگاهی بکشتی که درجهت فلوریدا دیگر جز قطعه سفیدی از آن در دل دریا هویدا نبود بیندازد .

آنگاه گفت :

- من تصور میکنم که وقتی تو دور از مسافت خود باز گردید بفهمد که مامارتا را تصاحب کردید این فوق العاده متوجه خواهد شد. فکر کنید! او مجبور خواهد شد که برای مراجعت یک بلیط کشتی بخاری از بندر این جزیره بخرد و اگر اتفاقا هم طلا پیدا نکرده باشد...

دختر تازه با خوشحالی اژچوب بست باغ عبور کرده بود که ناگهان خنده اش را بربد و اسبش را محکم نگاهداشت درست درهان لحظه شلدون بچهره اش نگریست و مشاهده کرد که صورت او از لکه های ذرد و سبز نامعلومی پوشیده شده است. دختر گفت :

- تب عن حمله کرده است و گویا باید بر گردد.

و شروع بزرگی و پیچ و تاب کرد. وقتیکه همچنان سواره بمقابل منزل شلدون رسیدند، انگلیسی ناچار تهدیر پیاده شدن پا او کمک کند. دختر در حالیکه دندانها یش بشدت بهم میخورد گفت :

- این مرض عجیبی است نیست؟ مثل یک مرض دریائی میماند. یک بحران شدید و بعد هیچ! اما طی این بحران انسان بعنو وحشتا کی ذار و نعیف میشود. من میخواهم بروم و بلا معلوی بخوابم. نوآ-نوآ وویا بوری را با بطریهای آب گرم بند من بفرستید. من احساس میکنم که اگر ربع ساعت دیگری در اینجا بمانم شروع بهذیان گوئی خواهم کرد. ولی امشب این تب بر طرف خواهد شد و حالم بهبود خواهد یافت. این تب شدید ولی کوتاه است. متاسفم که نتوانستیم شکار بکنیم... متشکرم.

Shelley چنانکه جن گفته بود عمل کردو سعد روی ایوان نشست. پیهوده میکوشید که توجه خود را بسوی بسته روزنامه ای که از سیدنی آورده بودند و متعلق به دو ماه پیش بود جلب کند. نگاهش لاينقطع بطرف منزل جن، بطرف انتهای باغ میچرخید.

سپس با صدای بلندی گفت :

- بعقیده هموم جزاير سليمان محلی است که زندگی در آن برای زنان بسیچوجه مناسب ندارد. کاملا درست است که ... سپس دستهای خود را بهم کوفت ولا لا پرودوان دوان در بر ابر ش حاضر شد. Shelley گفت :

- زود بکلبه های سیاهان برو و بگو یکدسته ذن سیاه پوست برایم بفرستند.

چند لحظه بعد، ده دوازده تن ذن سیاه در مقابلش صاف بسته بودند.

او دقیقاً آنها را بازرسی نموده، یکی از یشان را که نسبت به منزادان خوبیش بسیار جوان و دلپذیر مینمود و ظاهراً هیچ بیماری جلدی در بدنش نداشت انتخاب کردو گفت:

- اسم تو چیست؟

- ماهوآ.

- بسیار خوب ماهوآ. تو دیگر نباید برای سیاهها غذا بپزی. اینجا نزد این خانم سفید پوست بمان. همیشه بمان! همیشه. فهمیدی؟ فهمیدم

و بنابر یک اشاره شلدون، زنک پسوی کله جن رفت؛ در این موقع ویا بوری از آنجا پرمیگشت. شلدون پرسید:

- خانم حالش چطورست؟

سیاه جواب داد:

- خانم سفید پوست، خیلی مریض است. زیر لب چیزهایی میگوید، همیشه از کشتنی بزرگ حرف میزند.

شندون سری تکان داد. دریافت که عزیمت کشتنی مارتا بفرماندهی یکمرد یگانه پسوی دریا، چنان غمی در دل جن بوجود آورده که حمله تپ را بر او نشانید کرده است. تپ بدون شک براغ او میآمد. لیکن، حتمنا ضعیفتر از حالا بود.

آنگاه سیگاری را روشن کرد و در میان دودهای آن، چهره‌ها در انگلیسی خویش را بخاطر آورد و با خود اندیشید:

- اگر او میدید که پسرش عاشق دخترک گریان و تپ آسودی شده است چه میگفت؟ دختری که بخاطر ممانعت پسرش از سپردن اختیار کشتنی بد و رفتن یک و تنها نزد آدمخواران، هایهای شروع بگریستن کرده است؟

فصل نو زدهم

اعترافی که از آن استقبال نشد

سخن‌آورترین مردان جهان وقتیکه عاشق می‌شود، سخت‌دلی و شجاعت خود را از دست میدهد. شلدون هم عاشق شده بود.

روزانه چندین بار بخود فرو میرفت، می‌کوشید آتشی را که در دلش زبانه می‌کشید خاموش کند و راه دیگری برای سیر افکار خود بیابد. اما فکرِ چنین همیشه بعنوان یک‌فکر تابت ولا یتغیر در برآورش جلوه می‌کرد و آنی ویرا ترک نمی‌گفت. اندیشه اعتراف بعشق نزد دخترک، یکی از مشغله کمالت آورد وجدان او شده بود پیوسته از خود می‌رسید که بالاخره چگونه باید بطرح آن اقدام کند.

هنر شلدون، در ادامه دادن بزندگی ماجراجویانه بوده در عاشق شدن و حالب آن بود که تمام مقتضیات لازم برای اعتراف، از جانب رقیب برای او فراهم می‌آمد ولی جریان حوادث خلاف میل باطنی او ادامه می‌یافت.

وضع حاضر بکلی با اوضاع قبل متفاوت بود. مشکل می‌شد این مسئله نادر، و در نوع خود کاملاً بخصوص راحل کرد. زیرا او بازنی سرد کار داشت که نه تنها در جنبجوی شوهری نبود، بلکه از نظر عواطف و احساسات شباhtی بازنان دیگر نداشت.

عشق بسیار آنها وحوادث گوناگون، تنها عشق آتشین او بود. او می‌لداشت که مانند مردها بکارهای گوناگون و تهور آمیز پردازد و بنا بر این وجود یک شوهر در زندگی او بمزله مانع در سر راه استقلال خصوصیت بشمار میرفت.

پس در این شرایط شلدون چگونه بتواند که دوستی میدارد؟ چگونه و بمحض شنیدن نخستین کلمات عاشقانه بسان پرنده معصوم و بیخبری از چنگکش نمی‌گریخت؛ بدون شک دخترک ب مجرداً اینکه احساس می‌کرد شلدون دست او را کمی پیشتر از حد معمولی دوستانه می‌فشارد، یا شبها دستهای خود را بدور کمرش حلقه می‌کند، فربادز نان می‌گریخت پس کدام بیان فضیحی می‌تواست،

زبان لال و نام فهوم عشق را بدو بفهماند؟ چگونه ممکن بود قلب اورا - که ظاهراً بکلی نسبت باین مسائل بی اعتنای بود - بر قت در آورد؟ آیا جن با نعام دل - پذیری و دلبریش ذنی نبود که غرایتز جنسی را بهیج انگار دو مقام خود را بسیار والاتر و بالاتر ازین مبتذلات زندگی بشمارد؟

معندا لازم بود که بالاخره یکروز، تصمیم باعتراف گرفته بشود و جن باین یا آن وسیله مجبور گردد که درباره مسئله ازدواج با شلدون صحبت کند.

این فکر آسی از سر شلدون، منحصوصاً در آنوقتها که بتهائی، سوار بر اسب و با اپروهای گره کرده بیاژدیدهای وزانه خویش از اراضی میزفت، خارج نمیشد. فکر میکرد که برای آفتابی کردن عشق خود باید طرحها بریزد، و مانع، هازیر پا بگذارد. باین جهت گاه بگاه عملی کردن بعضی ازین طرحها را شروع میکردد لیکن ییوسته ظهوریک مهارقوی درست در لحظه بحرانی، ویرا از گفتگوی پیشتر باز میداشت و محور مکالمه را بروی موضوع دیگری میچرخانید.

بالاخره یکروز صبح شلدون تصمیم گرفت که همه چیز را بدخترك بگوید . هر دو تازه از صحبت درباره ظرفیت بارگیری کشته مارتا از همه نارگیل فارغ شده بودند . جن گفت:

- تنها آرزوی من آنست که براندروز بروز بیشتر ترقی کند .

شندون بلا فاصله جواب داد :

- و اما تنها آرزوی من ، آرزوی که بی رو در بایستی فکرش آنی مرا آرام نمیگذارد .. آنستکه ... افسوس ... نمیدانم چگونه آنرا خلاصه کنم !

لحظه‌ای متوقف ماند و بایمید آنکه جن باقی کلام او را بفهمد با نگاهی پرمعنی چشم باود و دوخت .

اما کالا آشکار بود که هیچ فکری ، جز افکار عادی مربوط بزراعت اراضی براند بخاطر دخترک خطور نکرده است . آنگاه با بیخوصلگی گفت :

- چرا آرزوی خود را صریحاً بیان نمیکنید؟ واقعاً بچه چیز علاوه دارید؟

شندون که شجاعت خویش را با ذحمت بسیار باز یافته بود جواب داد :

- من براندرا باندازه شما دوست دارم ولی در حال حاضر علاقه من

یا ان در درجه دوم واقعست و این هم بستگی باعتراف گرانبهای دارد که میخواهم نزد شما بکنم ... این اعتراف عبارت از آنست که ۰۰۰ - آنست که چه ؟

- که زندگانیمان را از صورت دو شریک تجارتی خارج سازیم و بشکل کاملتری یعنی - در صورتی که شما مایل باشید - بشکل زن و شوهری در آوریم.

جن چنانکه گوئی ماری او را گزیده باشد ، قدمی بعقب برداشت .
رنگ از چهره اش موقتاً پرید و این به تنها براثر حمله غرایی چنسی بیدر شده او نبود ، بلکه کاملاً خشم آتشبندی را بیان میساخت . سپس با خشم فوق العاده ای فریاد کرد :

- « وقتی من مایل باشم ؟ » راقعاً این شجاعت شما قابل تحسین است ! خوب چه کسی بشما گفته است که بفرض معال روزی من باین مسئله راغب خواهم شد ؟ شما که عادت دارید ، همیشه بدون مشورت با من ، در کارهایتان اقدام کنید ...

آنگاه ناگهان لحن خود را عوض کرد و با صدائی سرد و آرام ، چنانکه گوئی در تولاگی است و با مورگان یاراف مذاکره میکند ، گفت :

- آی شلدون گوش کنید ؟ من با وجود آنکه اغلب نوعی بیحالی ولاقیدی خاص در شما تشخیص میدهم ، بسیار دوستان دارم . اما لازم است که شما یکبار برای همیشه بفهمید که من برای ازدواج بجزایر سلیمان نیامده ام . من این را قبل از شما گفته بودم و بازهم برایتان تکرار میکنم . شوهر در نظر من عارت از آن نوع طفیلی است که نمیدانم از شر آن باید بکجا بنام بیرم . بعلاوه برای پیدا کردن شوهر ، احتیاجی بدهها هزار میل در بنا نوردی نیست . من در زندگانی یکراه مخصوص بخود دارم ، یکراه مخصوص بخود ، میتویم آقای شلدون ؟ راهی که میدانم چگونه با آن عمر خود را سیری کنم . شوهر کردن ، در نظر من ، وسیله پیمودن این راه نیست من این راه حل را برای زنان دیگر میگذارم تا گره زندگیشان را بگشایند . این راه برای من مناسب ندارد . وقتی من در کنار شما می نشیم تا راجع بمخارج اراضیمان صحبت کنیم ، بسیار ناراحت میشوم اگر ، شما از فرصت استفاده کنید و مثل ژامبونی که لای ساندویچ میگذارند ، صحبت مادر شدن وزن و شوهری را پیش بگشید

نمایش متدرجاً بطرز دردناکی کوتاه و کوتاهتر شد. شلدون بقدرتی ازین قضیه متأثر گردید که از طرح آرزوی خود پشیمان گشت. ازینروسان مقصیری سرفراز آوردوساکت ماند. جن گفت:

- آیا در نظر نمیآورید که این زندگی زیبا و جالب توجهما، بعد از ازدواجمان چقدر ناراحت کننده و تحمل ناپذیر خواهد شد؟ این شما هستید که بعلم طرح بک موضوع بیرونی از صمیم قلب آنرا غیر قابل تحمل ساخته اید. آه پقدار خوشبخت بودم! دیگر نمیتوانم بشر کت باشما. در صورتیکه باصرار خود باقی بمانید - ادامه بدهم. من از غصه خواهم گریست ...

راست میگفت، عملاً مرواریدهای داشت اشک در چشم‌اش میدرخشد و شلدون با کمال وضوح می‌دید که دخترک، با کوششی فوق العاده از حق‌حق‌های خویش جلو گیری می‌کند. ازینرو بخشنده گفت:

- من قبل این را بشما گفته بودم. بین زن و مرد، از نظر جنسیت حالات غیرعادی‌ای وجود دارد که قابل یاداری نیست. من از همان روز اول شمار ازین قضیه باخبر ساختم.

- این مانع از آن نمیشود که شما با نگاهداری من نزد خود نتوانید بکارهای خود بر سید!

این دیگر مستفيماً خطاب پشلدون بود. معندا وی خود را از ابراز عکس العمل بازداشت و با کمال خونسردی گفت:

- شما حاضرید باور کنید؛ من منکر خدماتی که شما بمن کرده‌اید نیستم. ولی و غصه من آنقدرهاهم که شما تصور کردید یا این آمیز نبود. اراضی برآند بنحو فوق العاده‌ای ترقی می‌کرد. البته ممکن بود عوارضی با آن دست دهد، ولی من اعتقاد راسخ دارم که این عوارض هرگز بداناییه نبود که ارزش آن را از بین ببرد. بهر حال من حاضر بیسم توهین‌های از قبیل این توهینی را که الساعه شما بمن کردید نسبت بخود بیندیرم. و اسکهی خواهش می‌کنم ملاحظه کنید که حوالد گذشته جگونه بر ما گذشته است. من که شمارا باینجا دعوت نکرده‌ام، وهم‌چنین من که از شما نخواستم در اینجا بما یید؛ بنا بر این وضعی که فعلاً از آن شکایت دارید نتیجه اصرارهای خود شماست. شما با ماندن خود در اینجا، این فکر را بمن القاء کردید. بنابراین چرا مرا سرزنش می‌کنید منکه وقتی شما وارد برآند شدید، عاشق شما نبودم؛ منکه از شما چیزی نخواسم. بلکه بر عکس همیشه نصیحتتان کردم که بسیدنی بروید، یا به او اینی بر گردید فقط شما اصرار کردید که در اینجا بمانید.. شایر این اگر جرأت کنم که بگویم این فقط شما... شما هستید که...

یک لحظه بنظر رسید که در تلاش یافتن کلمه‌ایست . اینکلمه حتی بروی لب او آمد و خشونت آن، گونه‌های اورا از شرم او غوانی ساخت . آنگاه گفت :

- وضع حاضر را برخودتان تکمیل کردید . آیا عقیده‌شا جزا بسته ؟

خوب ، یهوده خود را معذب نسازید و از معروح ساختن قلب متهم بیم نداشته باشید ۰۰۰

- هر طور میل شماست . با اینحساب شما ادعا کردید که من شارا نزد خود نگاهداری میکنم و نه فقط نسبت بشمار فتار یکزن را ندارم بلکه شبیه مرد جوانی هستم ؛ بسیار خوب . حال که ما دو مرد جوان هستیم ، لازم است شما از من بعنوان یکرفیق هم‌جنس شناومی داشته باشید و هرگز از صراحت لهجه من بخشم در نباشد .

جن نفس می‌زد و سینه‌اش زیر فشار پستان بندها بالا و پائین میرفت . دخترک بسیار ناراحت بود و از خشم دست‌های خود را مشت میکرد . شلدون در تنگتای عجیبی گرفتار شده بود .

عشق باینکه ناگهان خود را برای دخترک پیاده‌زد ، دست‌ها پیش را بدور گردنش حلقه کند و در گوش او فریاد بردارد که « هر قدر هم تو بسان مرد جوانی باشی ، بازم موجودی پرستیه‌نی و دوست داشتنی هستی . » سرتا پای او را مشتعل ساخته بود .

اما باز موفق شد که براین نیت خود لجام گذارد و بکلی آنرا خفه کرده باشد اعیانی آرام و بی اعتناب گوید :

- اکون چه میخواهید بکنید ؟ آنچه که اتفاق افتاده جیری و قهری است شما در اینجا مانندید و مغایر شدید . بقدری مفید که من نمیتوانم از وجودتان صرف نظر کنم . در عین حال قلب‌من را هم تسخیر کردید ، زیرا علی‌رغم هرچه که فکر کنید ، شما زن هستید و قلب من هم ازین پس بعد ، بوجود شما احتیاج دارد . این دینی است که بگردن شماست

- خوب ، شا براین ، من باید از نیات شما تابعیت کنم نیست ؟ نگاه کنید : گاهی من هوس میکنم که صرفاً بخاطر نجات از چنک شما و سرزنشهای شما ، یکبار برای هیشه ، بامر دی که هر که میخواهد باشد ازدواج کنم . خواه این شخص نو آن آباده خواه آدمو . آدم و خواه لالا بیرون یا هر سیاه دیگر . لا افل من بچنین شوهری خواهم توانست آزادانه فرمان بدهم و ابد ازو فرمان نشном و اگر کسلم کند خواهم توانست که با آسودگی او را بگردش بفرستم ؛ آنوقت دیگر تحت فرمان شما و دیگران نخواهم بود و لا اقل ازین حیث در امان خواهم بود که شما هر گاه و بیگاه علی‌رغم تمايلاتم بنم بگوئید که : قلب‌تان برای تسلی بوجود من احتیاج دارد ... !

- مبالغه جن بقدری زیاد بود که شلدون بخنده افتاد، گواینکه ظاهراً میلی پدان نداشت. بعد بخشونت گفت:

شما روح ندارید. روحتان مرده است.

- بله! من اصولاً روح ندارم. ظاهراً این بخاطر آنست که سیادت مرد را بر خود قبول نمیکنم نیست؟ بسیار خوب باشد. قبول دارم مگر شما درقبال این خصلت من چه میتوانید بگنید؟

- فقط میلدارم از شما برسم که چرازن آفریده شده اید؟ چرا لبان دلفریب و گیسان شکفت انگیز یکزن بشما عطا شده است، جواب اینرا خودمن خوب میدانم. بخاطر آنکه شما یکتا و بکدامه هستید و اگر خصلت ذنی در وجود شما نهفته باشد، بی شک روزی بیدار خواهد شد. جن فریاد کشید:

- خداوند امرا از شرش این نگاهدار!
واین جمله را با چنان یأس و صداقتی ادا کرد که شلدون بار دیگر بخنده افتاد و گفت:

- اجازه بدهید مطلبی را که میخواستم بشما بگویم دنبال کنم. از وقتی که شما در براند مقیم شدید من هر گز مزاحم آزادی شما نشده ام. بزان خودتان بگویم، در واقع شما «راه خودتان» را با کمال موقفيت ادامه داده اید. تنها بتولากی رفته، در حراج عمومی کشتن خریده اید. سس آنرا تعمیر کرده با آب انداخته و بمالایتا برده و با محمول برده باز گردانده اید. بنابراین زندگی شما، اگرچه خصلت‌آدخلتر جوانی بیش نبستید، مثل فاولر، بر اهم و کورتیس در میان مستان و ماجراجویان گذشته است بی برده بگویم، تناقضی که بین خلقت شما وزندگیتان وجود دارد تا این حد بزرگست و من هم چنانکه می‌بینید با اینوصف آنرا دوست میدارم. بله من شمارا تا سرحد پرسش دوست میدارم. شمارا با همین صورتی که هستید، دقیقاً بخاطر اینکه چنین هستید، دوست میدارم.

جن قدمی بعقب برداشت و حرکتی اعتراض آمیز کرد. شلدون با صراحت پیشتری چنین نتیجه گرفت:

- من با شما بلحنی سخن گفتم که با مردان سخن می‌گویم - چون شما بمن اطمینان دادید که جزا این نیستید و من هم رفیقانه با شما صحبت کردم و دیگر مطلبی ندارم. اگر من بعد با شما درین باره سخن بگویم حتیاً کسل و ناراحت خواهید شد زیرا عشق من شمارا متاثر خواهد ساخت پس در روابطمان هیچ تغییری ندهیم. شما علی وغم تمايلات نهفته تان باز هم در امن کامل هستید و میتوانید

مطمئن باشد که در براند بهتر از هرجای دیگری از دستبرد مردان در آمان خواهد بود . ولی فقط من یک چیز از شما میطلیم و آن اینست که شما ، گاه گاه مکالمه‌ای را که امر و ذر باره عشقمان بیکدیگر کردیم بخاطر بیاورید . این مسئله باعث آن خواهد شد که سعادتمندترین لحظات زندگیم ، یعنی لحظه‌ای که شما شریک زندگی من بشوید ، زودتر فرار سدو زودتر بتوانید خوب شتن را بآن قانع کنید . اگر چنین فکری گاه بگاه بخاطر تان آمد لطفاً بآن توجه کنید ولی فعلاً باز دوست بیشتر نیستیم . با هم دست به هم .

یک لحظه بینظر رسید که جن در مقابل دست دراز شده شلدون مرداد است لیکن بعد آنرا گرفت ، صمیمانه فشرد و بخندی چشمان هنوز مرهوش را چین داد .

فصل پنجم

قاچاق

شلدون ذبان خویش را نگاهداشت و از آن بعد کلمه‌ای درباره عشق خویش با جن سخن نکفت و در رفتار خویش با جن، نسبت بگذشته ابدآ تغییری نداد. ظاهرآ هیچ ناراحتی ریشه‌داری از مکالمه‌ای که آندو درباره عشقشان با یکدیگر کرده بودند، در زندگیشان پدیدار نشد و همچنان بسان دورفیق و شریک صمیمی دوش بدوش هم بکارت توسعه و ترقی دادن زراعت اراضی برداختند.

در ابتدا شلدون از خود می‌رسید که مبادا بر اثر اعترافی که از عشق خویش نزد جن کرده است، کسورت زنانه‌ای درجن بیدار شده باشد، لیکن بعد دریافت که بیهوده چنین خیالی را بخاطر راه داده است. زیرا اگر فرضآ در گذشته جن میتوانست تمایلات قلبی خود را پنهان و مکثوم بدارد، معلوم نبود که شلدون بنواند منبع بازنگار قادر باشد. جن پس از آن مکالمه ابدآ تغییری نکرد و همیشه آچه نشان میداد، بود. شلدون شکی نداشت که تحول مورد نظر او بالاخره یک روز درجن هویتا خواهد شد و نطفه‌ای که بحالت کمون دراعماق روحش وجود دارد روزی میروید و شر میدهد. لیکن بهیچوجه نمیتوانست پیش‌بینی کند که این تحول کی و چگونه آتا و خویش را ظاهر خواهد ساخت. مخصوصاً از آن‌جیت می‌رسید که مبادا نتواند مردم‌ناسبی برای جن باشد و جن در اثر عدم علاقه بازدواجه، بی‌اعتنایی خود را نسبت باو پنهان کرده و دوستش نداشته باشد.

از این‌گذشته، با وجود آنکه قسمت‌مهی از کار زراعت در اراضی پایان یافته و مزدوران جدید با روح کامل‌اعادلانه‌ای تربیت و پرورش یافته بودند ظاهرآ در طرز قضاوت ایشان نسبت بسفید بوستان کمترین تغییری حاصل نشده بود.

جن بشلدون می‌گفت:

- من تصور می‌کنم که اگر یک روز هنگام ناها را خوردن سیاهان، متفقاً

سری بکلبه‌های ایشان بز نیم بدنباشد. اخیراً متوجه شده‌ام که چند قفر هدزدی در مناطق ماصورت گرفته است.

شلدون جواب داد:

- بسیار فکر خوبیست. بنا بر این باید بیک سلسله بازجوئی پرداخت. در غیاب ما و نوکران ما، بیشتر شیطنت‌هایی صورت می‌گیردو آنها برای دله دزدی حتی بدرون خانه‌ها بمان می‌آیند. من همین امروز صبح مشاهده کردم که دو بیراهن و مساواکم سرجایش نیست.

- بعلاوه دو جعبه فشنک، مقداری دستمال، حواله، پارچه و مخصوصاً کفش راحتی‌های تشنگ منهم مفقود شده است. اما آنها با مساواک تسامیه غلطی میتوانند بکنند؛ اگر مراقب نباشیم، گلوکه‌های بیلیاردمان‌هم بزودی ازدست خواهدرفت.

شلدون لبخندزنان جواب داد:

- نه آنقدر هم خوشبادر نباشد. آنها چند روز قبل از ورود تان باینجا یکی دیگر از مساواکهای مرادزدیده بودند باید صندوقها بیشانرا بگردیم.

تمام بعد از ظهر آنروز صرف اینکاوش شد. جن و شلدون مسلحانه و بی دربی کلبه‌های سیاهان را گشتند.

عملیات بدستیاری سرکار گرها صورت گرفت که سیاهان را بنام می‌نامیدند و هر سیاه با گلیمه‌صندوق خوبیش پیش می‌آمد، آنگاه سرکار گرها بکاوش مبادرت می‌گردید.

در این جریان مقدار زیادی کارد و چافوی خیزان بری و بیکان که ظاهرآ یکضریت محسوس آن برای کشنن یک انسان کافی بود از صندوق سیاهان بیرون آورده شد. سپس حواله، پارچه، بیراهن، کفش راحتی، برس جاروب، صابون و سایر اشیاء خانگی مربوط بمعازه اراضی که پیش و کم از چندی پیش مفقود شده بود کشف گردیده حتی یک گلوکه بیلیارد تازه سرقت شده بدست آمد و آنگاه ذخایر فشنک و حتی مواد منفجره دینامیتی هویدا گشت. اما کشف بزرگ و مهم در کلبه‌ای صورت گرفت که گوگومی و پنج سیاه دیگر از اهالی بورت آدم ساکن آن بودند. صندوقهای آنان که لبه‌ی فرود فته داشت خالی بود و این امر موجب جلب سوء‌ظن شلدون گردید، ازین‌رو دستور داد که زمین را بشکافند و چون خاک را که تازه برداشت شده بود کنار زدند، دو تفنگ عالی وینچستر که بدقت روغن کاری شده بود واز تازگی میدرخندید در لابلای پارچه‌ای که بدور آنها پیچیده شده

بود، کشف گردید.

شلدون بخاطر آورد که هر گز چنین تفکی نداشت و بدون شک سیاهان آنرا از طریق دریا شبانه بجزیره آورده بودند. علاوه براین هشت قوچی چاشنی و مقدار زیادی باروت در لابلای یارچه کشف گردید که پایی دیرک کلبه ها آورده شد.

شلدون هفت تیر «کلت» بزرگ دوست قبیضش هاگی در موئندرا شناخت. آنگاه دستورداد که بیشتر خاک را کنار بزند و بانتیجه در میان گودال آن، جعبه حلبي سفیدی نمودار گشت که معمولاً مسلو از آرد بود... یک سر کار گر در مقابل چشم ان وحشت زده و درخشنان گوگومی در حدود صد عدد فشنگ وینچستر از درون آن بیرون کشید، بدون آنکه فشنگها کالبیر مختلفی را که در آن وجود داشت بحساب بیاورد.

مواد منفجره و سلاحها، اموال دزدی بامصرین مر بوظ یکایک بزرگ ایوان آورده شد. قاچاقچیان درجه اول در حدود چهل تن بودند که در مقابل پلکان ایوان بخط استادت و سایر مزدوران اراضی پشت سر ایشان صفت کشیدند.

جن و شلدون مانند معمول بالای یلکان نشستند و سر کار گران زیر آن استادند: مقصرين یکایک احضار و بازجوئی شدند. اما کوچکترین اعتراضی از آنان بدست نیامد. همه با وقارت و لجاج مشهودی دروغ میگفتند. و چون بدروغگوئی خویش متquamد شدند، رسماً برای توجیه دروغ های پیشین بگفتن دروغهای شاخدار پرداختند. یکی از سیاهان که بجهت کشف مواد دینامیتی در صندوق کلبه اش مورد بازجوئی قرار گرفته بود با ساده لوحی کودکانه ای جواب داد که آنرا در ساحل دریا پیدا کرده است. سیاه دیگری بنام کاپو که در صندوق کلبه اش طبائچه ای پیدا کرده بودند، اظهار داشت که آنرا از شخصی بنام نوجی گرفته است. وقتی نوجی احضار شد گفت که آنرا سولفاتوئی باوداده و سولفاتوئی نیز اظهار داشت که طبائچه را از شوکا گرفته و شخصی بنام ناگما و اینز آنرا بشوکا داده است ولی چون از فاگما و بازجوئی بعمل آمد، امن رشته دیگر سر دراز پیدا نکرد و او اظهار داشت که این فقط هدیه ایست که بکاپو رسیده است. وقتی کاپو دریافت که رفقا ایش تمام کاسه و کوزه را بر سر او شکسته اند، بادقت و حوصله زایدالوصی حکایت کرد که چگونه لارو و می آنرا بنفع او کش رفته است. لارو و می نیز بنوبه خودش با گستاخی خاصی تکرار گرد که آنرا نوئی بدو بخشیده و رشته تحقیقات مجددآ از نوئی به

سولفاتوئی کشید و باز دیگر آنجا بهم برآمد .
تحقیقات در باوره دزدیها تا آنجا ادامه یافت که بیازجوئی از مستعدین
کشید . اما ایشان هر کدام با صداقت و مظلومیت آشکاری یگناهی خویش
را اثبات کردند و از قبول بار دوستی این با آن سیاه ازین مزدوران شانه
خالی نمودند .

سیاهی که گلوه بیلیارد را بسرقت برده بود قسم خورد که آنرا
برای اولین بار دیده و تصور میکرده است که اگر گلوه مزبور در صدوق
او قرار بگیرد بنابر بکرشته عقاید خرافی میتواند ، منبع الهام او واقع
شود . ولی او شخصاً ازین جریان هیچ ومطلقاً هیچ نمی فهمیده است .
تعدادی از اشیائی که متعلق باز ارضی برآند نبودوا کثیر میت مواد منفجره
و سلاحها - بتا با ظهار سیاهان از جانب کشتی های مختلفی که از گواهی کانار
عبور میکردند ، در اختیار شان گذارده شده بود . لیکن باز هم بیش ازین
نمیشد حرفی از ایشان بیرون کشید تامینی اصلی رساندن اسلحه با آنان
کشف شود .

جن بشلدون گفت :

- ماروی آتشخان خوابیده بودیم ! همه را باید شلاق زد .
شلدون سر را بعلامت اثبات تکان داد و جن کمی خود را بجلو خم کرده .
فریاد زد :

- کلیه مقصرين شلاق خواهند خورد .

گوگومی بلا فاصله با وجواب داد . او با همان لحن قدیم خویش
گفت :

- شما نمیتوانید مر اشلاق زدن .. پدر من یک رئیس قبیله ... بودن
اگر من شلاق خوردن ... شما خیلی ناراحت شدن ... خیلی و مخصوصاً
زود.. من قسم ... خوردن ؟

شلدون جواب داد :

- چه میگویی ؟ الساعه سی و شش خبر به شلاق بتومیز نم . آهای
کواک زنجری بیای گوگومی به بند !

کواک که سر کار گر چست و چالاکی بود بکمل دوسرا کار گر دیگر
گوگومی را از میان رفایش بیرون کشید دستاش را بیش پیچاند
و دستبند سنگینی بدستش گذاشت .

گوگومی در حالیکه چهره اش از غضب سرخ شده بود خطاب به کواک
فریاد زد :

من ... حساب تور ارسیدن ... تورا کشتن ... خیلی زود!

جن بشلدون نصیحت کنان گفت:

- کینه آنهارا دامن نزند. لازم نیست درینجا شلاق بخورند. از لحاظ رعایت قانون خوبست آنها را بولاگی بفرستید. از ایشان ... سوال کنید تادر صورتیکه مایل باشند، جریمه‌ای برای گشاه خود بپردازند.

شلدون جواب داد:

- اطاعت میکنم.

و آنگاه سیاهی را صداقت داد:

- مانومی!

مانومی پیش آمد و منتظر ایستاد. شلدون گفت:

- تو بچه بدی هستی! خیلی چیزها را دزدیدی. یک حوله، یک کارد خیزان بری و بیست فشنگ را از خانه‌ما بلند کردی. من خیلی از دست تو عصبانی هستم. اگر میل داری یک لیره جریمه برای تو معلوم میکنم. اگر میلداری ترا بتولاگی میفرستم تا از جانب حکمران دولتی شلاق بخوری. در زندان تولاگی تعداد زیادی سیاه چنورجیای جدیدی و تعداد زیادی سیاه اهل آیزان میل هست. آنها سیاهان مالائیتایی را اصلاً دوست ندارند. قول میدهم که شلاق مفصلی بتو بزنند. حالاً انتخاب باتوست.

مانومی جواب داد:

- یک لیره بتو میدهم.

و چنانکه گوئی تسلی ای یافته باشد قدمی بعقب برداشت، شلدون نیز یک لیره بدھی اورا در دفتر خوبش یادداشت کرد. تمام مقصربین بدینتر تیپ احضار و برداخت جریمه محکوم شدند. همه پی در پی برداخت یک لیره را بر قلن بتولاگی ترجیع میدادند. بعضی‌ها حتی بچند شیلینگ جریمه شده بودند، فقط در مورد سارقین سلاحها، مواد منفجره و فشنگها، نسبت بدیگران جریمه هنگفتی معین شد.

گوگومی و پنج تن دیگر از اعضای قبیله‌اش، بنو به خوبیش هر کدام برداخت سه لیره محکوم شدند. لیکن تحت رهبری خشونت آمیز گوگومی هر سیچ تن ایشان از برداخت جریمه مزبور خودداری کردند. شلدون بگوگومی گفت:

- من بتو اطلاع میدهم که بتولاگی خواست فرستاد و آنجا نه تنها